

РЕШЕНИЕ

№ 2266

гр. София, 07.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в публично заседание на 13.03.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Славина Влатова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **9036** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 112 ал. 1 т. 4 от ЗЗ.

Производството е образувано по жалба на Р. Г. Д. от [населено място] срещу ЕР на НЕЛК № 0467 от зас. 112 от 01.07.2013г., с което е отменено ЕР на ТЕЛК № 0466 от 07.02.2013г., обща – С. I МБАЛ в частта по оценка на работоспособността, която е определена на 54% ТНР и с което е определена ТНР 44%.

В жалбата си жалбоподателката твърди, че оспореното ЕР на НЕЛК е незаконосъобразно, постановено при неправилното приложение на закона. Твърди, че здравословното ѝ състояние е много влошено и отговаря на по – висок процент ТНР. Твърди, че неправилно ѝ е определен % ТНР. Иска оспореното ЕР на НЕЛК да бъде отменено и да ѝ бъде определен по – висок процент ТНР. Претендира разноски.

Ответникът по жалбата Директорът на НЕЛК изразява становище за неоснователност на жалбата и законосъобразност на оспореното решение, като законосъобразно, издадено при правилното приложение на закона. Иска жалбата да бъде отхвърлена. Претендира разноски.

Жалбоподателката е уведомена за оспореното ЕР на НЕЛК на 26.07.2013г., видно от представена по делото обратна разписка. Жалбата е подадена на 08.08.2013г. по пощата, видно от представен по делото оригинален пощенски плик. В тази връзка настоящият състав намира, че жалбата е подадена в законоустановения 14 дневен срок, от страна – адресат на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Във

връзка с изложеното дотук съдът счита, че жалбата е процесуално допустима.

Административен съд София – град, Второ отделение, 37 – ми състав, обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и приема за установено следното:

Жалбоподателят в това производство е работила и работи като медицинска сестра към момента в КАИЛ на УМБАЛ [фирма]. През м. юли 2007г. е оперирана по повод тромбоза на а. феморалис в ляво. През м. май 2008г. ѝ е направена отново операция и е извършен бай – пас на а. поплитеалис крурис в ляво. При направени консултации през м. януари и юни 2013г. е установено, че жалбоподателката страда от емболия и тромбоза на артерия на долните крайници.

При извършване на освидетелстване на жалбоподателя е постановено ЕР на ТЕЛК за общи заболявания при I МБАЛ [населено място], II състав, с което ѝ е определен ТНР в размер на 54 % по НМЕР от 2010г. за следните заболявания: водеща диагноза – сърдечна недостатъчност, и общо заболяване: ХБ III ст. ХСН II ФК по НИХА, хипертонично сърце, струма нодоза – лабилно протичане, Х. II А ст., Хр. Тромбоза на а. тибалис, състояние след байпас на а.феворалис в ляво.

По додадена жалба от комисията по чл. 98 от КСО е издадено оспореното в това производство ЕР на НЕЛК № 0467 от зас. 112 от 01.07.2013г., с което е отменено посоченото по – горе ЕР на ТЕЛК по оценка на работоспособността и е потвърдено по останалите поводи. Жалбата на комисията по чл. 98 от КСО е подадена в срок, тъй като видно от решението № 04850 от зас. 016 от 28.02.2013г. на комисията, тя е уведомена за ЕР на ТЕЛК на 22.03.2013г. Жалбата от комисията по чл. 98 от КСО е подадена на 11.03.2013г. в законоустановения срок 14 дневен срок, тъй като той е изтичал на 09.03.2013г. – събота, поради което съответно е изтекъл на 11.03.2013г., когато е подадена жалбата от комисията по чл. 98 от КСО. В тази връзка НЕЛК се е произнесъл по допустима жалба.

Въз основа на горното е постановено оспореното в това производство ЕР на НЕЛК, с което е определена 44% ТНР. В оспореното ЕР на НЕЛК за общото заболяване на жалбоподателката - Х. II А стадии на ляв долен крайник е приело, че се следва по т. 2.1.1, р. II, ч. Осма от НМЕР – 30% ТНР, а за Х. I стадии в дясно по т. 1.1.1, р. II, част Осма от НМЕР се следва 10% ТНР. Въз основа на това е определил крайния % ТНР на 44% и е отменил ЕР на ТЕЛК.

По делото е приета неоспорена от страните СМЕ по отношение на хирургично съдовите заболявания на жалбоподателката, за които е определен % ТНР, която съдът кредитира като изготвена от лице със съответна компетентност и при направена обстойна проверка на представените по делото доказателства и при направен преглед на жалбоподателката. От СМЕ се установява, че за десния крайник по основното заболяване на лицето Х. I стадии се следват 10% ТНР, а за левия крайник е налице Х. II Б стадии по т. 2.2.1, р. II, ч. Осма от НМЕР, а именно 50%ТНР, което пък съответно променя крайния процент ТНР.

Разгледана по същество жалбата е основателна, по изложените по-долу съображения. Съобразно задължението на съда по чл. 168, ал. 1 АПК, настоящият състав счита, че следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК.

В тази връзка се установи, че видно от представените по делото доказателства ЕР на НЕЛК № 0467 от заседание № 112 от 01.07.2013г. е издадено от компетентен орган, съобразно водещата диагноза на жалбоподателката. Актът е издаден в предписаната

от закона форма – мотивирано решение, без при постановяването му да са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, но в противоречие с материално правните норми, регулиращи дейността по определяне на процента на ТНР.

На първо място настоящият състав намира, че спорния по делото въпрос е за заболяването на артериите на долните крайници на жалбоподателката в конкретния случай тромбоза, Х. на десен долен крайник съответно установеното заболяване на критерия по т. 2.1 или. По т. 2.2 от р. II на част Осма от НМЕР следва да се подведе. Т.е. спорния въпрос е дали се касае за Х. IА стадии по т. 2.1 или за IIБ стадии по т. 2.2 от НМЕР. Съгласно т. 2.2 от р. II, ч. Осма от НМЕР, за да е налице IIБ стадии на заболяването е необходимо да са налице следните предпоставки: I. стадий с клаудикацио до 200 м - $A < 0,5$. Видно от приетата и неоспорена СМЕ при направената ултразвукова диагностика (УЗД) на жалбоподателката при преглед на долния ляв крайник се установява $A = 0,7$, което е по – малко от 0,5. Същото се установява и от оспореното ЕР на НЕЛК в което при прегледа и оценката на обективното състояние на жалбоподателката е установено, че на долния ляв крайник $A = 0,78$. В тази връзка СМЕ и във връзка с направеното от нея УЗД на жалбоподателката дава заключение, че по отношение на долния ляв крайник е следвало да се определи % ТНР като за Х. IIБ стадии, а не както е приел НЕЛК в оспореното решение за Х. IА стадии. СМЕ установява, че клаудикацио се появява при ходене на разстояние от около 100м., като в тази връзка установява и наличието на втория критерий за признаване на IIБ стадии, а именно клаудикацио до 200м. СМЕ дава становище относно десен долен крайник за наличие на Х. I стадии. Видно обаче и от СМЕ и от ЕР на НЕЛК клаудикацио и на двата крайника е по ЕР на НЕЛК 300 – 400м., а по СМЕ – 100 м., а по т. 1.1. от р. II, ч. Осма от НМЕР, за да е налице Х. I стадии трябва да е налице критерий - интермитиращо клаудикацио над 500 м, а в конкретния случай и ЕР на НЕЛК и СМЕ установяват по – малко разстояние. Това навежда на извода, че и по отношение на десния крайник се касае за Х. II стадии, а не първи.

Във връзка с посоченото по – горе, както и във връзка с извода на СМЕ, че по отношение на долен ляв крайник се следва % ТНР в размер на 50% по т. 2.2.1 от р. II на част Осма на НМЕР, а не определеното от НЕЛК по т. 2.1.1 от р. II на част Осма на НМЕР ТНР 30%. От това следва извода, че оспореното ЕР на НЕЛК по отношение на водещото заболяване на жалбоподателката е постановено в противоречие с материалния закон. Предвид това, че всеки компонент от определената ТНР за всяко отделно заболяване е от значение за определяне на крайния % ТНР, то настоящият състав намира, че оспореното ЕР на НЕЛК е незаконосъобразно и по отношение на определения краен процент ТНР, като постановено в противоречие с материалния закон. Това е така, тъй като нормата на чл. 63 ал. 3 от НМЕР от 2010г. определяне начина на признаване на процент ТНР при множество увреждания, а именно: „При наличие на множествени увреждания, посочени като отправни точки в приложение № 1, крайният процент на трайно намалената работоспособност (вида и степента на увреждане) се определя по Методиката за прилагане на отправните точки за оценка на трайно намалената работоспособност (вида и степента на увреждане) в проценти съгласно приложение № 2.”. Съобразно методиката т. III крайният процент на ТНР при няколко увреждания се определя като към най – високият получен процент ТНР „се прибавят от 5 до 20 % от сбора на процентите на останалите увреждания”. Във връзка с изложеното след като за едно от признатите заболявания на

жалбоподателката – Х. на долен ляв крайник, както и с констатираното несъответствие при определяне степента на Х. и за долен десен крайник – не е определен законосъобразно процент ТНР в противоречие със закона, то и крайният процент, като сбор определен съобразно правилата на методиката по т. III от Приложение № 2 от НМЕР от 2010г., при различните му увреждания в оспореното ЕР на НЕЛК е определен незаконосъобразно.

Най – накрая във връзка с изложеното настоящият състав намира, че оспореното ЕР на НЕЛК като незаконосъобразно, издадено в противоречие с материалния закон следва да бъде отменено, а преписката върната на органа за ново произнасяне във връзка с изложените мотиви.

Във връзка с всичко гореизложено настоящият състав намира, че оспореното ЕР на НЕЛК № 0467 от зас. № 112 от 01.07.2013 г. е незаконосъобразно, постановено в противоречие със закона и като такова следва да бъде отменено, а преписката следва да бъде върната на административния орган за ново произнасяне съобразно указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени по – горе в това решение.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 АПК съдът намира за основателно искането на жалбоподателката за присъждане на разноски, а искането на ответника в тази връзка за неоснователно.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2, чл. 173 ал. 2 и чл. 174 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ ЕР на НЕЛК № 0467 от зас. 112 от 01.07.2013г., с което е отменено ЕР на ТЕЛК № 0466 от 07.02.2013г., обща – С. I МБАЛ в частта по оценка на работоспособността, която е определена на 54% ТНР и с което е определена ТНР 44% на Р. Г. Д. от [населено място].

ИЗПРАЩА административната преписка на НЕЛК за произнасяне, съобразно указанията, дадени по тълкуването и прилагането на закона по – горе в настоящото решение, в срок от 1 (един) месец от влизане в сила на това решение.

ОСЪЖДА НЕЛК да заплати на Р. Г. Д. от [населено място] сумата от 163,39 (сто шестдесет и три лева и тридесет и девет стотинки) лева, представляваща разноски за тази инстанция.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния

административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: